

[Brøndsted]

med den faste løn, vi kan ikke gøre en ekstra indsats for at erhverve noget. Derfor tror jeg, at modstanden bliver stor fra de kredse.

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller (S):

Formanden for Danmarks største fagforbund, der repræsenterer de lønmodtagere, der har det dårligst, har ikke ændret opfattelse, og den pågældende formand står også i meget nær kontakt med sin medlemsskare, der er på mere end 300.000 ufaglærte arbejdere i Danmark.

Grethe Fenger Møller (KF):

Fru Inge Fischer Møller sagde for lidt siden, og det har hun ret i, at arbejdsløsheden er stor, men så sagde fru Inge Fischer Møller også, at alle burde være glade over, at vi behandler dette lovforslag, fordi det kan skaffe flere i arbejde. Ja, gid det var så vel, men det er det ikke, for jeg vil sætte et stort spørgsmålstegn ved, hvor mange der kommer i arbejde, hvis dette lovforslag nogen sinde bliver gennemført.

Der er nævnt forskellige tal. Nogle har nævnt 50.000, andre har nævnt, at der skulle komme 10.000 i arbejde, og det ville da også være af værdi, hvis det var rigtigt. Vi ved jo fra erfaringerne med efterlønsordningen, at der er mange, der har benyttet efterlønsordningen, men den beskæftigelsesfaktor, der har været, er ganske ringe i forhold til de mennesker, der er gået på efterløn.

Jeg er meget bekymret for, at man, hvis dette lovforslag gennemføres, vil opleve præcis det samme, nemlig at man ikke får en særlig stor beskæftigelsesfaktor. Jeg tror også, at vi inden for mange områder vil komme til at opleve, at der vil blive færre arbejdspladser, fordi man vil være nødt til at anvende større og mere komplicerede maskiner, som er mindre arbejdskraftkrævende. Det er der mange virksomheder der har påpeget inden for de seneste dage, hvor dette lovforslag har været debatteret i pressen.

Jeg tror ikke, at vi kan regne med, at de virksomheder, som har medarbejdere, der bliver ramt af lovforslaget, umiddelbart vil ansætte nye medarbejdere. Jeg tror, det vil gå ligesom med efterlønsordningen, at man vil indrette sig, at man vil bruge maskiner, at man simpelt hen vil sige: vi må klare os, vi

har ikke råd til at udvide vores kapacitet, vi har ikke råd til at tro på, at dette forslag kan gavne os på nogen måde.

Vi ved jo også fra erfaringerne, at arbejdsløsheden er skævt geografisk fordelt. Vi ved, at en stor del af dem, der er arbejdsløse, er ufaglærte kvinder, og det er jo ikke altid den arbejdskraft, der er mangel på. Vi ved også, at de områder, hvor der er overarbejde inden for dansk erhvervsliv, er de områder, der har mangel på arbejdskraft, men at der så til gengæld ikke er overarbejde i særlig grad dér, hvor man har mulighed for at få arbejdskraft.

Derfor tror jeg, at dette lovforslag er en måde at sminke arbejdsløshedsproblemet på. Ministeren og socialdemokratiske folketingsmedlemmer har i nogen grad prøvet på at berolige os ved at sige, at lovforslaget jo først har virkning efter den 1. april 1981, men det bliver det sådan set ikke bedre af, hvis man ikke kan lide forslaget i princippet.

Jeg mener, at det er et lovforslag, der begrænser den enkelte lønmodtagers frihed til at yde en ekstra indsats, til at bestemme sig til at tjene nogle ekstra penge. Det begrænser virksomhedernes frihed på samme måde, det usmidiggør virksomhedernes drift og betyder, at der bliver lagt en lang række praktiske, administrative og økonomiske byrder over på vores virksomheder.

Jeg finder også, at det er principielt helt forkert, at man fra regeringens side ønsker at lovgive om dette spørgsmål, selv om man anfører i lovforslaget, at på de områder, hvor der er en kollektiv overenskomst, skal denne gå forud. Jeg mener, at dette er en sag, der skal klares af arbejdsmarkedets parter, og at den i princippet bør klares på den enkelte virksomhed. Det giver de bedste resultater, det giver de bedste løsninger både for lønmodtagere og for virksomheder.

Nu siger man, at folk skal have lov til at have 100 timers overarbejde om året, og at man skal have nogle afspadseringsregler. Der er jo også i loven en mulighed for forskellige grupper for at få dispensation af ministeren, og det er også sådan, at hvis ikke man kan få det til at køre, så har man en mulighed for at få dispensation. Så er vi ovre i noget, der ligner den praksis, jeg mener vi har inden for 11 timers reglens område, hvor vi har en hovedregel, men hvor vi oplever, at der er et